

השבועון הסוציאלי-פורמצי

החוב נליססון 8 תל-אביב (ליד תיאטרון "אה"י") ת.ד. 186, סל. (זמני) 66785 פען לפברקיס: "עולמסרפ" משרד המערכת בירושלים: החוב דוד המלך (יוליאן) פול משרד הפער.

עורך הכיתוב: מיכאל אלמו (זמני) הכתב הראשי: יהודה נבאי

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סול גולדמן

עורכי מדורים: מיכאל אלמו, ניצה נבי, ירוחם נבטי, תמר תרמור.

משתתפים קבועים: סרנזה נרוכני, רפאל חייט, אוסקר סאנדר, סיליס מיארי, צבי שש.

ראש-מערכת, ירושלים: מ"מ ראש-מערכת, חיפה: רוד רובינר

סנטר-הוצאה: מונטי נייקובס, נבריאן דנון, יצחק המאירי, שמואל מירון

תמוני: העולם הזה בע"מ, רפוס ישראל, תל-אביב

מכתבים

חומר קריאה לחולים

השבוע ערכת, סדר בחפצי ונתללו לעיני ערמות של חוברות ותמונים ישנים שנצטרכו במשך שנים בעליות הנג, בהם גליונות עולם, העולם הזה ועתה נים לעינים שמרתי עליהם זמן רב כיון שאמרתי להציק בהם ולהכיר מפעם לפעם בעבר. אבל מאודי עזת חזונה נערמים בשפע ואין שעתי פנויה לכך. עברתי כחובשת בבית-חולים חסידי בצבא ואני יודעת שהחולים חסרים חומר לקריאה... עלה בדעתי הרעיון למסור את כל העיתונים הישנים הללו לבתי-החולים. רצוני היה שמסוד אחראי לי פעולות צבוריות כשלכם יכול לידון את היוזמה. רחל ארליך, גבעתיים

העולם הזה מוכן לקבל יוזמה זו לידיו, יעביר לבתי חולים כל חומר קריאה שיקבל. הפצצה רשימתכם על רבתי כמאל (העולם הזה 788) התח 100 אחו. הייתי שכנה של כמאל בשכונת שירי נראח. גרנו באותו הבנין, הוא ותחתן בדיוק חודש אחרי נשואי זה היה בשנת 1945

רבתי כמאל רשימתכם על רבתי כמאל (העולם הזה 788) התח 100 אחו. הייתי שכנה של כמאל בשכונת שירי נראח. גרנו באותו הבנין, הוא ותחתן בדיוק חודש אחרי נשואי זה היה בשנת 1945

פול גולדמן ויוסף שמרינצק, דוד רובינר ומ. בגין בערב הבחירה בשעה 8 נפרה הפצצה

התיעצות חוליית-הכיסוי על כיפת ג'יפ לפני בנין הכנסת בשעה 12 נעצרו המכוונות

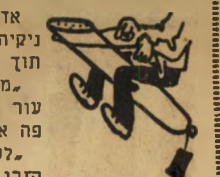
ישראלי היחיד שפירסם בשבוע שעבר תמונת ונת וכתבות על בחירת הנשיא, לא מאחר מן העיתונים היומיים.

ואתה מה אמרת? פתחת את הגליון, עילעלת בו, וזקת מבט בתמונות, מילמלת לעצמך: "המממ, בחירת הנשיא? למה לא הסמיקו לפירסם גם תמונות ההשבעה?"

קריני קול ישראל יכולים ללמוד הרבה מריבתי כמאל. הם כולעים הצאי מלים והעברית שלתם אינה מובנת.

יצחק שאראבני, מעברת תלפיות, ירושלים

כמו עיני

שכחה אדם התפרץ לנקי ניקיה כשננקים ח' תוך בידו. "מצאתי רצועת עור בנקיני שקניתי פה אתמול", קרא. "לעזאזל", אמר החבן. "שכחנו לה"

תיד את המושכות ו" הקורא י. סיניס, חיפה, זוכה בפרס השבועי של 1 ל"י.

למען השלום

מן הראוי היה כי בימים אלה, תקציבו חלק מעתונכם לעזרת העמים המתקיימת בוינה... מבלי שלום לא תוכלו להחזיק ובאם תסול מצצה היא לא תבחין בין אוביקטיבים לבין שוה" רי שלום.

יחוס מרומ?

התחב על כביש סרום (העולם הזה 788) ה" תח מצצה ונתנה לקהל קוראי העתון המבונה כללית על הנעשת בחלק זה של המדינה. אולם בדברים כי "היחס אליהם (תפועלים) רומה ליחס אל אסירים עובדים בסדר" מנע בי מאד וכמוה אני כי עובדים אחרים מהנהלת המפעל ראו את עצמם נפועים. מאד חצטערתי ושלום כהן ה" רשם כך בעת בקורו במחנה. האם חורבנים מיוחד סים להנהלת מ.ע.צ. התחזויות או להנהלת ה" מתנה?

תורת והערכת ראש המערכת על הכתבה הנחה.

משה אלוני

כביש ממשית, סדום הדברים לא היו מיוחסים ליחס המנהלים (במחזה או במחנה) אל הפועלים כי אם ליחס הישוב בכללו, אל כל העוסקים בסלילת הכביש.

ליל החג

אני תלמידת השביעית בנמסיה תל-אביבית. והנה חסס אותי המורה בשעת שעור בלחמור קוראת את העולם הזה. לצערי קראתי באותה ה" שעה את ספרו של אברהם דמטר ליל החג. המורה הטיל עלי עונש: לקרוא בקול את ה" מסור. כל התלמידים קבעו סה אחד שאת הספור תזה כתב אדם אשר אינו מוצא את ידיו ורגליו בכתיבה כלשהי.

פנינה גרינברג

מאחורי "אברהם דמטר" מסתתר סופר ידוע.

שירה של סחרנות?

הומתעתי לקרוא (העולם הזה 788) כי שירו של איש הסלמיה חיים נורי נגד משפט סלמקי מופץ בחשאי. האמנם (נורי) שלא נרתע מלהתחם את שמו על שירי סער נגד שלטון זר ואף נגד קו ההצנחה (י.חורשות האורן במשבר") בוש הפעם בעמדתו? אם עשה זאת מפני משמעת מפלגתית הרי הדרך המשאית נלוזה ביותר.

מחשפט פראג

בתעולם הזה (788) הפנית את הקוראים למאמר שהתפרע על שלישי גליון. הזאת הייתה לתנוכה על משפט וועות זה? במקום להראות את הקני" עים היוחסים משטר רבוב לביום משפט מוקיננים ספרתם על דרכו של האיש אורן. במקום להוקיע "דימוקרטיה" תצוקות חסם על אימסריא" ליום, בעוד שלמעשה הנן האימסריאליסטיות כי עלמנו: במקום להצביע על הצביעות במשטר זה, הטוען כי קיים חוסס במדינתו ומביא לידו התנשנות בין כל לאביו ואשה לבעלה ולהשפלת האדם: במק" כום זח חתפתתם כנתוח — יסודי אמנם — אורוח ירה הדבש שנמר בין ברית הסועצות למפא"י ובין תלמוננים לציונות.

דן בנדר

לאחר כל מאמצי הסרק של השומר הצעיר במשך 23 שנה חל לפתע, בשנת 1945, שנוי יסודי בעמדת רוסיה כלפינו... מן היתה הסבה האמיתית לשנוי זק? נזכור שכאותה שנה פעלו בארץ ישראל שתי תנועות מתחרות שהסילו חתינו על הבריטים. באותה שנה החזילה לפעול גם תנועת חמרי. ארץ ישראל תספת מקום נכבד בהרשות, ואורן היה (בעיני דן רוסים) בן הישוב שלחם באנגלים. רוסיה מכינה רק את שפת המעשים והשכחה ש" תנועת תלסכנית. חקיימת בארץ הנמצאת תחת שלי" טון אימסריאליסטי מן חלסתם חייבת לעמוד בראש תנועת מתחרת אנטי-אימסריאליסטית. משום כך היה אורן כה מכובר. משה תבור, איש דבר, מספר בעתונו שכאשר בקר, ב-1947, במערכת רודה פראבו כפראנ זראת 15 תעודר מברק דובר סצויל מועדון הקצינים ב" ירושלים ואמר לו: "אתם התנועה תאחת כמורה התיכון הלוחסת כמת באימסריאליזם הבריטי." דומני שלא תעטרו כבתר זה את השומר הצעיר ואת אורן אשר החמו במסווצי מועדון הקצינים והסנירום לידו הבלושם הבריטי.

פרשת חדרה

קראתי בעיני את רשימתכם (העולם הזה 788) על השערוריות בעיריית חדרה, אך כמו שהתקנין אישית בענין, חייב אני לתעיר על אי אלה אי-דיוקים והשסמות — שיש בהם כדי לשנות את רוח הכתבה. א. ראש העיר, פר ברפן, נמצא אשם בפעילות לא רק כפרשת המוקדים "קאוסמן", אלא בעוד מס" פר פרשות: עריכת מסיבה לפעילי מסא"י אחרי הבחירות. בקפה וינקלר, וכיסוי ההוצאות על יד קוסת העירייה בסעוד אינטינר "וינקלר". שלום למעלם 8000 ליה לא קבלה. וכו מספר ענינים שמבקר המדינה לא תעיר עליהם ברויח, ושלפי מיטב דיועתי עור יוכאו לכירוד משפט. ב. ביחס לפרשת קאוסמן, שלטי דברי ראש העיר באת כדי לכסות הצאצא למתגוס העיר פר שמיר, הרי פר שמיר הצאלו בפני שני עדים (מר י. שנסק ומר א. סרניק, חברי ערייה) שהוא לא קבל כסף זה. ג. הנני סבור שדרך הכרוז המשפטי היא צו" לה נאותה להוקעה והסול פרשות שחיתות — והיכיים אחם לתת יד לכל נפיו מסוג זה. אביגדור דניאלי, ירושלים

עצור את המכוונות! זוהי אחת הנסיגות מאות האגדות של המקצוע העותאסי. ה" תמונה ידועה היטב לכל המבקר בסרטים הוליוודיים: הכתב הפרוע, בעל העניבה השמוטה והמבנעת המעוקה, מתפרץ לאולם פועלים לעצור את חתונה בתנועה דרמטית על ה" השיג את הידיעה של השנה, שיש להכניסה גליון בכל מחיר.

אולם, כמו הרבה סיסמאות היסטוריות אחרות, התל מ.ב.אתי, ראיתי, נצחתי! של גאיוס יוליוס קיסר ועד לטוב למות בעד ארצנו" של יוסף טרומפלדור, גם אמיתותה ההיסטורית של "עצור את המכוונות" מופקפת במקצת. אולם בשבוע שעבר זה קרה אצלנו.

כל עתוני הארץ שלחו את כתביהם לבנין הכנסת, לעקוב אחרי הישיבה המכרעת בה היה צריך להיבחר הנשיא השני. רוב ה" עתונאים שלחו יותר מכתב אחד. 3 עתונאים — מעריב, ידיעות אחרונות והעולם הזה — שלחו חוליות-כסוי של 4 אנשים כל אחת. כמעט כל הפרשנים הרציניים הודיעו שה" ישיבה תסתיים בחיקוי. העולם הזה (788) הביע דעה שונה, קבע שבחירתו של יצחק ב"צבי היא ודאית, וכי הנשיא החדש יעסוק בעסקי הבית השני שעה שבי. ג"י. יעסוק בעסקי הבית השלישי.

אולם גם העולם הזה האמין שהישיבה לא תסתיים באותו יום, וכי הקפאון ימשך יום-יומיים. על סמך זה תיכנן את הגליון שלו, הקדיש אותו לנושאים אחרים.

בשעה 8 בערב נמלה הפצצה. מפ"ם בחרה בנ"צבי, הפכה אותו לנשיא השני של מדינת ישראל.

ארבעה חברי המערכת, (פול גולדמן ודוד רובינר שצילמו כמעט 200 תמונות של ה" ישיבה הדרמטית, שלמה הררי ועורך) נזקו החוצה. ואו נתעוררה בלב ארבעתם שאלה נוקבת: מה לעשות?

היה ברור שיהיה זה עול כלפי ההיסטוריה, יה, כלפי העתון וכלפיך, אם יופע גליון השבוע (שעבר) מבלי שבחירת הנשיא תתפוס בו מקום. אולם גליון השבוע כבר היה מוכן, ה" מכוונות בתל-אביב כבר החלו עובדות, לא היתה עוד אפשרות מעשית לחולל שינויים רציניים.

ארבעה חברי המערכת התישבו על כיפת הגיפ, חיפשו בקדחתנות מוצא. לא היה עוד זמן לכנס ישיבת מערכת, שחבריה כבר הל-נו לבתיהם בתל-אביב, ואו נתקבלה ההצעה: לזרוק את הגליון השלם, המוכן כמעט, להכין תוך שעות מעטות כמעט גליון שלם חדש.

אתה, קורא, משלם את 200 הפרוטות, ו" יכול לדרוש, בצדק, שכל בילבול המוח יהיה נחלת המערכת בלבד. לפיכך לא אסביר לך מה היה פירושה של החלטה כזאת: פיתוח התמונות, עימוד התבנית, כתיבת החומר, עריכתו, הכנת הגליון השלם, המוכן כמעט, השתנה, קוצץ, נכנס לתבנית שונה.

שלוש מכוניות דהרו באותו ערב תל-אביב בה, במהירות שאינה נאה למערכת המטיפה נגד תאונות דרכים. ראשון הגיע העורך, ש" עצר את מכונית הדפוס, הוציא מהמיטה את עובדי הדפוס והצינוקוגרפיה. 10 דקות אחריו הופיעו שני הצלמים, סגרו את עצמם במעבדה, עמלו בתוכה עד שעה 2 בלילה. אז נבחרו התמונות, הודפסו. בשעה 5 בבוקר היה המאמר מוכן לעורך הכיתוב, שעזב את מיטתו בשעה בלתי-רגילה מאד. בין 5 ו-7